

РЕШЕНИЕ

№ 6060

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **7864** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез управителя В. В. срещу решение от 30.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателна колегия, 18 състав по нахд № 6677/2010 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № К-8780 от 05.05.2010 г., издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл. 24, ал. 2 от Закона за електронната търговия (ЗЕТ), за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на закона и в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че получателят на електронно съобщение е бил абониран за получаване на съобщения от касатора. Изложени са аргументи за невъзможност за извършване на проверки в голям обем в регистъра на електронните адреси в КЗП към датата на изпращане на процесното електронно съобщение. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по подадената

жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Районният съд е приел за установена фактическата обстановка, така както е възприета с АУАН. С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, СРС е приел, че касатора е изпратил непоискани търговски съобщения – новини, на [фирма].

Съдът е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, приложима с оглед на препращана норма на чл. 84 от ЗАНН, съдът събира доказателства по направени искания на страните, а по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Районният съд е събрал и обсъдил изслушаните свидетелски показания, приетото по делото заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, както и относимите писмени доказателства. Съдът е изложил подробни мотиви относно събраните гласни и писмени доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

По съществуващото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ, който установява забрана за изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по ал. 2. Видно от приложените по делото електронни съобщения, изпратени от [фирма] на имейл адрес на [фирма], същите представляват търговско съобщение по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЕТ, тъй като представят пряко стоките и услугите, предоставяни от касатора. От събраните от СРС доказателства се установява, че третото лице [фирма] към датата на изпращане на непоисканите търговски съобщения е било регистрирано в електронния регистър на КЗП по чл. 6, ал. 2 ЗЕТ.

Във връзка с възраженията в касационната жалба, следва да се посочи, че продължителното времетраене на проверката в регистъра на КЗП по чл. 6, ал. 2 ЗЕТ е обстоятелство, което не освобождава касатора от задължението, предвидено с чл. 6, ал. 3 ЗЕТ. Както в хода на административно-наказателното производство, така и при съдебното обжалване на НП, касаторът не е представил доказателства във връзка с твърдението, че третото лице [фирма] е било абонирано за получаване на електронни съобщения от [фирма].

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателна колегия, 18 състав по нахд № 6677/2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.